

udtalt, at Justitsministeriet for sit Vedkommende for saa vidt havde gjort endeligt op med Røde Kors ved at overlade denne Institution Hald-Lejren uden Vederlag og ved, at der desuden ydedes Foreningen det i Skrivelsen omtalte betydelige aarlige Bidrag af 100 000 Kr. — Hvad den anden Bevilling angaar, altsaa Bevillingen paa de 20 000 Kr., skal jeg oplyse, at Bevillingen fornylig, nemlig i Finansaaret 1922—23, er blevet forhøjet fra 6 000 til 20 000 Kr., og at det ved Skrivelse af April 1923 er blevet tilkendegivet Røde Kors, at Foreningen maatte være forberedt paa, at Beløbet vilde blive nedsat paa Finansloven 1924—25. Dette er imidlertid ikke sket, og ogsaa den nuværende Regering har paa Finanslovsforslaget 1925—26 optaget Bevillingen med de 20 000 Kr., uagtet Forholdene jo, som alle ved, i høj Grad opfordrer til at bringe Udgifterne ned paa alle Omraader. De Formaal, som det er Meningen at støtte med denne Bevilling, Formaal, som af Foreningen selv er angivet i en Skrivelse til Indenrigsministeriet af 19. Juni i Aar, vedrører for øvrigt særlig Foreningens Samaritergerning, Barnepleje, Sygepleje, Ambulancegerning o. s. v., er Formaal, som i høj Grad maa anerkendes, men man har i Øjeblikket ikke ment at turde gaa med til en yderligere Forhøjelse paa Justitsministeriets Budget udover de 120 000 Kr., der staar paa Finanslovsforslaget.

Hvad endelig angaar de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde vedrørende Udvidelsen af Folkekuranstalten ved Hald, maa jeg, da dette Forhold ikke vedrører mig, henvise det ærede Medlem til Socialministeren.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen henvendt nogle Ord til mig angaaende Normalbidraget til ugifte Mødre, idet det ærede Medlem paatalte det formentlig urimelige i, at de Bidrag, der paalægges en Barnefader, ofte reduceres meget betydeligt, naar Barnemoderen, fordi Barnefaderen ikke kan betale, henvender sig til vedkommende Politimester for at faa det saakaldte Normalbidrag udbetalt af det offentlige, dette er nemlig ikke altid det samme som det Faderen paahvilende Bidrag. Det ærede Medlem nævnte saaledes et Tilfælde, hvor Barnefaderen skulde udrede 150 Kr. til Moderen i Anledning af et dødfødt Barns Fødsel, Begravelse m. m., men da han ikke betalte og Moderen derefter henvendte sig til Politimesteren, fik hun ikke 150 Kr., men kun 60 Kr., altsaa ikke en Gang Halvdelen udbetalt; dette var altsaa Normalbidraget. Uden at kende dette

enkelte Tilfælde nærmere maa jeg indrømme, at denne Difference er meget stor, men der kan ogsaa have været noget særligt netop ved dette Tilfælde, som det ærede Medlem fremdrog, thi Forholdet er det, at f. Eks. Udgifterne til Begravelse ikke kan udbetales af det offentlige. Det samme gælder alle de i Alimentationsloven Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 1, 4de Stykke, omtalte særlige Bidrag, som paalægges Barnefaderen. Den gældende Lov tillader altsaa ikke Justitsministeren, saaledes som det ærede Medlem mente, at raade Bod herpaa. Dette vil kun kunne ske ved en Lovændring, hvorefter disse saakaldte særlige Bidrag fra Barnefaderen ogsaa vil kunne udbetales af det offentlige, en Lovændring, som jeg i øvrigt ikke tror, der kan blive Tale om at gennemføre i indeværende Samling. En saadan Lovændring skulde altsaa gaa ud paa, at de Bidrag, der paalægges en Barnefader i Anledning af Barnets Sygdom, Begravelse, Skolegang eller faglige Uddannelse, ligeledes med et vist Normalbidrag skulde kunne udbetales af det offentlige. Men selv om et saadant Ændringsforslag maatte blive fremsat senere fra Justitsministeriet, og selv om det maatte blive vedtaget af Rigsdagen, vil Forskellen mellem det faktisk paalagte Bidrag og Normalbidraget dog ikke komme til at forsvinde efter noget Forslag fremsat fra min Side, thi en nærmere Fordybelse i dette Problem vil vise ogsaa det ærede Medlem, at denne Forsvinden i Virkeligheden kun vilde blive til Fordel for de velhavende Barnefædre, dem, der netop er særlig Mening i at ramme. Normalbidraget maa altid blive det Bidrag, som normalt vil udgøre $\frac{3}{5}$ af Udgifterne til et Barns forsvarlige Opdragelse i et normalt godt Plejehjem, men hvis Faderens økonomiske Forhold er særlig gode ogsaa set i Forhold til Moderens, bør der altid være Adgang til at paalægge ham at yde et efter Omstændighederne langt højere Bidrag, uanset at dette kun for Normalbidragets Vedkommende kan udbetales af det offentlige, medens Resten maa inddrives paa sædvanlig Maade hos Barnefaderen personlig. En anden Regel vilde i Virkeligheden principielt komme til at gaa ud over — ja, man kan sige visse Barnemødre, men man maa hellere sige blive til stor Fordel for visse velhavende Barnefædre.

Maa jeg slutte med et Par personlige Bemærkninger, fremkaldt ved nogle andre ditto. Under sin Omtale af det Ministerium, der for det ærede Medlem Hr. N. Neergaard staar som Verdens mest interviewede — det ærede Medlem maa have en meget ud-